

V razmislek

Na nedeljo po Binkoštih praznuje cerkev praznik Svetе trojice. Za mnoge nerazumljiv praznik, za nekatere teološka špekulacija, spet za druge celo šalitev človeškega intelekta. Kako je lahko $1 = 3$ ali $3 = 1$?

$1 = 3$ ali $3 = 1$ – ta ideja nam daje slutiti, da gre pri tem prazniku za nekaj takšnega kot praznik skupnosti, skupnosti z Bogom, ampak predvsem skupnosti v Bogu samem. Kristjani verjamemo v enega Boga, ki je še v sebi skupnost, odnos, komunikacija, ljubezen. Bog, ki se stalno spreminja, je dinamičen in je v stalnem gibanju. On je Bog notranje razgibanosti, ta troedini Bog, ki je nasprotje vsej togosti, rigidnosti, nezljomljivosti in vsevednosti našega človeškega razmišljanja in naših dogem. Ljudje smo vključeni v ta odnos in skupnost ljubezni, ki je Bog. To ponudbo odnosa lahko razumemo kot Božji dar, da ostanemo notranje gibljivi, da zaznavamo spremembe in protislovja v nas, da čutimo, da si dovolimo raznolikosti v nas samih.

Bilo je veliko pravih poizkusov obrazložitve, vendar so bili kljub temu vedno samo delni. Mogole mora biti za praznik Svetе trojice to vprašanje postavljeno, da nanj ne bi dali dokončnega odgovora, da bi ostala nedoumljivost Boga zagotovljena. Mogole je smisel takšnih notranjih resnic, ki presegajo naše človeške predstave, želja po odprtosti našega bistva – da Boga ni mogoče razumeti, kategorizirati in definirati (= omejiti) z našimi omejenimi človeškimi možnostmi razumevanja.

Morda smo ravno na ta praznični dan povabljeni, da izostrimo tiste čute, ki nam omogočajo, da spoznamo Boga kot nekoga povsem drugega v našem življenju? Mogole bi morali naš razum, na katerega se predvsem sklicuje in na katerem je osnovan naš zahodni svet, v oziru na resničnost, ki presega našo omejeno človeško percepциjo, utišati, ker je naš um enostranski in vedno v nevarnosti, da bi hotel podrediti Boga?

Mnogi veliki cerkveni može preteklosti so razumeli to skrinvost na podoben način – oni bi svetovali, da ne govorimo o Bogu, temveč da o njem in pred njim molčimo.

Nikakor ni naključje, da nedelja troedinosti sledi trem velikim praznikom cerkvenega leta (Božič, Velika noč, Binkošti). To so namreč tisti prazniki, katerih vsebina je vsaki dimenzija troedinega Boga: Za Božič slavimo Boga, ki se obrača k nam kot oče in mati, da bi nam omogočil odrešenje. Za Veliko noč slavimo Boga, ki vstane od mrtvih v svojem sinu in s tem za nas vse za vedno premaga minljivost in smrt. Za Binkošti slavimo Boga, ki je povsod po svetu deluje kot Sveti duh.

Na dan troedinosti smo povabljeni, da v globokem spoštovanju vztrajamo pred tistim Bogom, ki je na tako čudovit in raznovrsten način del našega sveta – v naše odrešenje.

VIRC

Za Odbor HBK za pastoral turizma: Nikola Radić (nikola.radic@ri.htnet.hr)

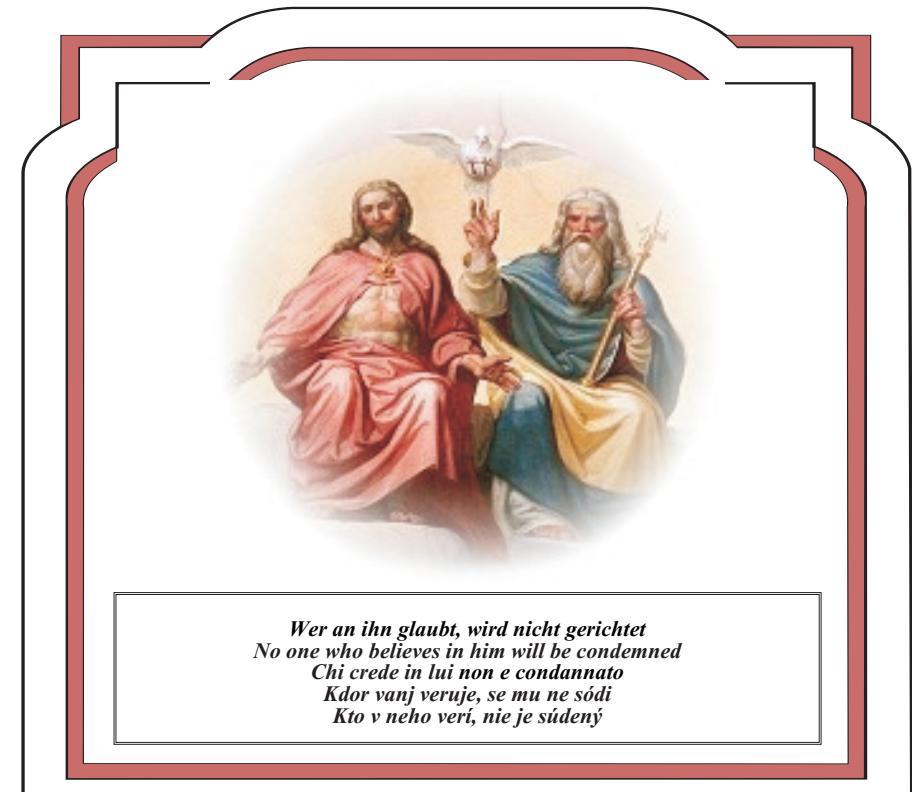
VERBUM DOMINI

**DOMENICA - SONNTAG - SUNDAY - NEDEL'A
SSMA TRINITAS, 19.VI.2011.**

BENVENUTI nel nome del Signore! Che questo santo luogo, ed i momenti di preghiera arricchiscano le vostre vacanze e vi offrano un piacevole evento spirituale.

WELCOME in the Name of the Lord! May this holy place and these moments spent in prayer and celebrating mass enrich your holidays and offer you a tranquil and fulfilling spiritual experience.

WILLKOMMEN im Namen des Herrn! Mag dieser heilige Ort und dieser Gottesdienst zu Ihrer Erholung beitragen und Ihnen als gutes, schönes innerliches Erlebnis in Erinnerung bleiben.

DEUTSCH

ENGLISH

ITALIANO

SLOV.

DEUTSCH

EVANGELIUM

Jo 3,16-18

Gott hat die Welt so sehr geliebt, dass er seinen einzigen Sohn hingab, damit jeder, der an ihn glaubt, nicht zugrunde geht, sondern das ewige Leben hat.

Denn Gott hat seinen Sohn nicht in die Welt gesandt, damit er die Welt richtet, sondern damit die Welt durch ihn gerettet wird.

Wer an ihn glaubt, wird nicht gerichtet; wer nicht glaubt, ist schon gerichtet, weil er an den Namen des einzigen Sohnes Gottes nicht geglaubt hat.

ENGLISH

GOSPEL

John 3,16-18

Jesus said to Nicodemus, “God loved the world so much that he gave his only Son, so that everyone who believes in him may not be lost but may have eternal life.

For God sent his Son into the world not to condemn the world, but so that through him the world might be saved.

No one who believes in him will be condemned; but whoever refuses to believe is condemned already, because he has refused to believe in the name of God’s only Son.”

ITALIANO

VANGELO

Giovanni 3,16-18

In quel tempo, disse Gesù a Nicodemo: “Dio ha tanto amato il mondo da dare il Figlio, unigenito, perché chiunque crede in lui non vada perduto, ma abbia la vita eterna.

Dio, infatti, non ha mandato il Figlio nel mondo per condannare il mondo, ma perché il mondo sia salvato per mezzo di lui.

Chi crede in lui non è condannato; ma chi non crede è già stato condannato, perché non ha creduto nel nome dell'unigenito Figlio di Dio”.

SLOVENSKO

EVANGELIJ

Janez 3,16-18

Tisti čas je Jezus Jezus rekel Nikodému: “Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorodenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogúbil, ampak bi imel večno življenje.

Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.

Kdor vanj veruje, se mu ne sódi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorodenega Božjega Sina.”

SLOVENSKY

EVANJELIUM

Jn 3,16-18

Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.

Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrže neho svet spasil.

Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.

Meditation

All liturgical celebration, indeed all Christian prayer, is Trinitarian: to the Father, through the Son, in the Holy Spirit. The liturgical celebration of the Holy Trinity as an “idea feast” finds its origins in the Carolingian Church of the eighth and ninth centuries. A votive Mass of the Holy Trinity proved so popular that it began to replace Sunday celebrations. In 920 the bishop of Liège composed a full Mass and Office to be celebrated on the first Sunday after Pentecost.

The feast was established for the entire Roman church in 1334.

The smallest functional unity of human life is not the individual. Every man and woman, no matter how deformed in spirit or body, exists because he or she was born of the coming together of two human beings. No infant survives without acts of touching and feeding which are acts of human relationship. If we exist at all, we exist as the product of some form of human community.

We profess that we have been created in God's image. Our self-image is so clearly and relentlessly one of life in community that we can not help but see in the scriptures suggestions and revelations of God's own life as life for and with the other. Though we will never come to know God as God knows himself, every sign of God's action in our world leads us to him as a God in interaction.

Creation itself is God's self-expression, the extension of his love to that which is other than himself. God's ongoing dialogue with creation reaches its climax in Jesus who is God-among-us. This Jesus is taken up into the fullness of the Father's glory and the fullness of their love is poured forth upon us in the gift of the Spirit.

Though we falter before the complexity of centuries of theology seeking to understand the unfathomable depths of God, we resolutely form the shape of our faith by praying day after day to the Father, through the Son and in the Holy Spirit. As we mark our bodies with the cross we utter the name of Father, Son and Spirit. So we enter into life with God through baptism. We shall enter into the fullness of that divine community through the gate of death.